

PALKKAJÄRJESTELMÄ ON HÄVITETTÄVÄ

Kirj. Wobbly.

ON SUURIN osa työväenluokastakin vielä siinä hurskaassa luulossa, että nykyinen nurinkurinen järjestelmä voidaan korjata paikkailemalla. On paljon työläisiä jotka uskovat esim. että vissit epäkohdat nykyisessä yhteiskunnassa johtuvat joittenkin yksilöiden pirullisuudesta, jotka kun saadaan masennetuksi, tai että kun vaikutusvaltansa saadaan rajotetuksi j.n.e., niin taasen on kaikki "all right." On suuri määrä työväenluokan jäseniä, jotka ovat siinä luulossa, että kun työläiset voittavat vaikutusvaltaa poliittillisessa hallituksessa, saavat sinne valituksi omia "hyviä miehiä," jotka sitten onnistuvat ajamaan läpi jonkun työläisiä hyödyttävän lain y.m.s., niin sitä taasen aletaan pärjällemään pois tiehensä, eikä ole hätäpäiviä työläiselläkään tässä kapitalistisessa yhteiskunnassa. Ahneiden kapitalistien liijan "roffille" nylkemiselle pistetään "haka" eteen mahtavan valtion toimesta, jota "kansä" kontroleeraa ja niin ei ole kenelläkään tilaisuutta rimpuilla sen pitemmälle.

Vanhoillisissa ammattijärjestöissä taas johtajat neuvovat työläisiä, että kaikki se mihin tulee pyrkiä, on saavuttaa "kunnollinen päiväpalkka kunnollisesta työstä." He sanovat että kun palkka saadaan korotetuksi "kohtuulliseen" rajaan saakka, kun saadaan päivän pituus "kohtuullisen" pitkäksi, sekä työolot "fiksattua" työläisille kaikin puolin siedettäväksi ja kun sitten tehdään työsopimus, vissiksi ajaksi, mikä on "pyhä" ja seisoo varmasti kuin jumalan tuomio, niin työ ja pääoma toimivat kuin veljet keskenään ja mailma menee eteenpäin kaikessa rauhassa ja sovussa ilman että tarvittaisiin mitään mullistavia tekoja, verisiä vallankumouksia y.m.s. joita jottkut hullut anarkistit, bolshevikit, I. W. W: läiset y.m.s. puolustavat ja suunnittelevat ja kiihottavat.

Niin, jospa nämä yhteiskunnalliset "probleemit" olisivatkin näin helposti rat-

kaistavissa; jospa työläisten olosuhteet voitaisiinkin näin vaan korjata, jospa tästä nurinkurisesta kapitalistisesta tuotantojärjestelmästä tulisikin vielä kunnollinen kapine näin paikkailemalla, niin turhaahan tässä olisi touhuilla sen vallankumouksen valmisteluissa. Turhaahan tässä olisi henkensä kaupalla puuhata kapitalismin kukistamiseksi. Kuitenkin se kamala todellisuus osottaa tällaiset ihanat haaveilut aivan lapselliseksi hommaksi.

Kokemus on parhain opettaja.

Aivan kouraantuntuvien kokeilujen kautta monissa eri maissa on tullut todistetuksi että ne työväen "hyvät miehet" jotka valitaan porvarilliseen hallitukseen, eivät saa yhtään mitään aikaan työväen hyväksi siellä. Eivät sittenkään vaikka he aivan tosissaan yrittäisivätkin. Tähän on osottautunut olevan aivan yksinkertaisena syynä se, että kapitalistit, jotka omistavat tuotantolaitokset ja hallitsevat taloudellisesti, kontroleeraavat myöskin täydellisesti poliittillisen hallituksen ja pitävät nöyränä käskyläisenään poliitikot, vaan vaikka siellä ohjaksissa olisi minkälaiset "iisakat." Kapitalistit sanovat vaan, että jos ette meitä tottele, niin myöskään ette virassa pysy vaikka kansa valitseisi teidät kymmenen kertaa sinne. Mihinkäs siitä sitten menee? Jos vetoaa kansaan ja vaatii sitä protesteeraamaan, niin se ei merkitse yhtään mitään. Jos ryhdyt kiihottamaan kapinaan olet vaarallinen rikollinen, joka poistetaan tieltä ja siinä on koko lorun loppu.

Taas jos yritetään vanhoillisten johtajain neuvon mukaan pyrkiä työn ja pääoman "sopusointuun" on se yhtä hullunkurista touhua kuin jos ryövärin ja ryövätyn välillä yritettäisiin saada yhteisymmärrystä. Siitä ei tule koskaan mitään, sillä ryöväri (kapitalistiluokka) ottaa aina kaiken sen mitä se vaan voi saada ja ryö-

vätty (työväenluokka) ei voi muuta kuin antaa, jos ei se kykene oikeen pirusti vastaan tappelemaan. On siis aivan mahdollista sovittelulla tällaisessa tapauksessa, sillä minkäänlainen sopimus ei ole niin pyhä ettei sitä jomman kumman puolelta rikkottaisi silloin kun siihen vaan tilaisuus sattuu.

Ei taistelua riistäjään ja riistetyiden välillä, voida lopettaa, ennenkuin koko riistojärjestelmä hävitetään. Se on aivan kumoamaton tosiasia.

“Paha ei paikaten parane”

sanotaan sanassa ja kyllä se näkyy pitävän kutinsa tässäkin kapitalistisen järjestelmän paikkaushommassa.

Me muistelemme kuinka esim. Amerikassa maailmansodan alkaessa alkoivat työläisten palkat kohota vallan huimaavasti. Ne ehkä joissakin tapauksissa kohosivat ylitse siitä ammattiunionien vaatimasta “kunnollisen” palkan määrästä. Mutta kun elintarpeiden hinnat nousivat vieläkin enemmän niin eihän se palkankorotus missään tuntunut. Siis siitä korotetusta palkasta ei ollut mitään muuta iloa työläisille kuin että sai suuremman luvun dollareita käyttää käsissään. Nyt taas kun elintarpeita ruvetaan alentamaan, oli palkat laskettu jo edeltä käsin ja paljon tuntuu enemmän kuin mitä elintarpeet ovat vielä kään laskeneet.

Työnantajain kanssa tehdyt työsopimukset, joitten pitäisi turvata työläisille vissinlaiset työsuhteet määrättyksi ajaksi, eivät “kauntanneet” yhtään mitään. Palkat laskettiin, päivät pidennettiin j.n.e. heti kun kapitalistit pääsivät “puolille,” tai kun he työläisiä eivät enään niin kipeästi tarvinnut.

Kun kapitalistit huomasivat, että tuotannon harjoittaminen ei tuota suuria liikevoittoja, niin eivät he välittäneet pitää tuotantolaitoksia käynnissä, vaikka olisi minkälaisilla säädöksillä ja anomuksilla pyydetty ja vaadittu. He näet harjoittavat tätä tuotantoa vaan sikäli kun siitä on heille “tulevaa” ja välittävät viis siitä mitä ihmiset tarvitsevat.

Kun tällä tavalla on asiat, niin ei merkitse tämän järjestelmän paikkaushommat niin mitään. Ei kauntaa palkankorotukset y. m. pikkuparannukset, ei äänestykset, ei osuustoiminnat, ei mitkään tämän nurinkurisen järjestelmän tukemisyrietykset, sillä kapitalismi, joka hallitsee taloudellisesti, voi nämät kaikki kontrolloerata niin, että työläiset eivät niistä tule hyötymään. Kapitalistinen järjestelmä on nyt kykenemätön tyydyttämään ihmisten välttämättömiä elinvaatimuksia, joten ei ole muuta keinoa kuin että se:

Täytyy kukistaa.

Ei voi löytää muuta tietä vaikka kuinka hakisi. Palkka“systeemiä” ei voida ratkaista koskaan tyydyttävästi. Kapitalistien riistoa ei voida kontrolloerata säädöksillä, “ankarilla” laeilla y.m.s. Kapitalisteja ei saada pitämään käynnissä teollisuuksia jos he eivät itse halua. Kapitalismin kanssa ei voida kilpailla osuustoiminnalla, sillä se on jo kehittynyt liian voimakkaaksi. Kapitalismia ei voida paeta ryhtymällä “itsenäiseksi” pikkutuottajaksi. Siis vaikka mihin käännyttäisi ja mitä yritettäisiin, tekee kapitalismi suunnitelmat mitättömiksi. Me olemme siis heidän vallassaan ja täydellisesti hallittavanaan. Se kapitalismi hallitsee meitä siksi, että se on anastanut haltuunsa kaikki ne tarpeet sekä ne välineet joilla niitä tarpeita tuotetaan joita ilman me emme voi elää. Se antaa meidän tehdä työtä niillä omistamillan välineillä ja antaa meille pienin osan siitä mitä työmme tuottaa, että voimme pysyä hengissä, suurimman osan työmme tuloksista se kasaa itselleen liikevoiton. Se kuitenkin ei voi itse kuluttaa kaikkea tätä tällä tavoin kasaantunutta tavaraa eikä voi sitä myydä meille työläisille takaisin kun meillä ei ole millä ostaa, silloin se panee tuotantolaitokset seisomaan ja katkaisee meiltä kokonaan elämän mahdollisuuden.

Mikäpäs tässä sitten tulee neuvoksi. Elää pitäisi mutta kapitalismi estää kaiken mahdollisuuden siihen. Ei se suostu sovittelemaan. Ei se osota “inhimillisyyttä.” Ei

vaikka kuinka nöyränä ja tottelevaisena olisi. Nälkä ahdistaa — varastoissa olisi ruokaa, mutta ne kuuluvat kapitalismille. Tuotantolaitokset, jotka itse olemme rakentaneet, seisovat joutilaana. Niillä voisi tuottaa elintarpeita, mutta tuotantolaitokset kuuluvat kapitalismille. Kuinka se on saanut ne? Ostanut rahalla. Miten se on sitä saanut? Riistämällä yliarvoa meidän työstä. Mitä maks' jos ottaisi koko roskan työläisten haltuun ja sysäisi kapitalismin syrjään! Mutta sehän se olisikin jo valankumousta se! Asiat nyt kuitenkin kaitkenkin niin ohrasesti ovat, että muuten tästä pulmasta ei suoriuduta. Kun ei kapitalistisesta yhteiskunnasta tullut kapinetta paikkailemalla, niin se täytyy hävittää ja perustaa tilalle työläisten kontroleeraama tuotantojärjestelmä.

Järjestäytyminen on välttämätön.

Nyt saattaa nousta monessa epäilyksiä, että kuinkahan se tämä teollisuuksien valtaushomma oikeen vetelee. Kapitalismi on sentään niin voimakas ettei sitä niin vaan kukisteta. Sillä on käytettävänäan valtioiden sotajoukot ja mahdollisimman tehoisat

murhakoneet. Sillä on valta ja se voi palata lukemattomat joukot kaikenlaisia käytyreitä valtaansa tukemaan. Tämä kaikki on silkkaa totuutta. Siitä ei päästä mihinkään. Kapitalismia ei kukisteta suurilla sanoilla. Ei kovimmillakaan uhkauksilla vaan siinä tarvitaan tehokasta toimintaa. Täytyy toimia sen kukistamiseksi siellä missä sen voima lepää, nim. tuotannossa. Työläisten täytyy järjestyä siellä heti siinä mielessä että vallataan voimapatterit pois kapitalismilta. Työläisten täytyy tulla käsittämään, että vasta sitten ovat kaikki keinot luvallisia kapitalismin kukistamiseksi, kun meillä on järjestetty luokkatietoinen joukko niitä käyttämässä — kun meillä on voima kapitalistien voimaa vastaan.

Ensimmäinen tehtävä työläisillä, toimiessaan vapautensa puolesta, on siis järjestyä, mutta järjestyä heti siinä mielessä, että tappelaa siksi kun kapitalismi on kukistettu. Järjestyneenä todelliseen luokkajärjestöömme — I. W. W:hen — me voimme tämän suuren tehtävän suorittaa, huolimatta siitä, kuinka kykenemättömiä olemme yksilöinä kapitalismia vastaan tappelemaan.

KUMMASSA MAASSA ON TODELLISET SYYLLISET

Kapitalistilehtien viimeinen raskauttava syytös bolshevikeja vastaan on se, että ne ovat syyppäitä Venäjällä vallitsevaan nälänhätään. Ne kuitenkin visusti unhoittavat selittää kuka on syyppää monessa muussa maassa katovuoteen ja nälänhätään. Amerikassa on yli kuusi miljoonaa työtöntä työläistä. Satatuhatta ilmoitetaan tähän mennessä sairastuneen nälästä johtuvaan kulkutautiin ja 5000 jo kuolleenkin. Yhdysvaltain kaupungit ovat täynnä kerjäläi-

siä. Poliisiasemilla on aina tuhansia yö-sijan etsijöitä. Miehiä, naisia ja lapsia voidaan tavata kokoilemassa takapihoilta mädänneitä ruuan jätteitä polttavan nälkensä sammuttamiseksi. Kukahen se on syyllinen tähän? Ovatko bolshevikit syyllisiä tässäkin maassa vallitsevaan nälänhätään?

Venäjällä on nälänhätä siksi että siellä on tullut katovuosi, mutta Amerikassa on nälänhätä siksi että varastot ovat ylen täynnä ruokatarpeita. Venäjällä on nälkä siksi että siellä ei ole ruokavarastoja, mutta Amerikassa on nälänhätä siksi, että täällä on liijan paljon ruokavaroja. Kumman maan vallitseva luokka on siis suurempi syyllinen?